

[Начало](#) > ... > [Съдебни Процедури](#) > [Граждански Дела](#) > [Признаване И Принудително Изпълнение На Съдебни Решения](#) > [Процедури За Изпълнение На Съдебно Решение](#) > [Scotland](#)

Процедури за изпълнение на съдебно решение

Шотландия

Съдържание,
предоставено от

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

1 Какво означава принудително изпълнение в областта на гражданските и търговските дела?

В Шотландия терминът „запор или възбрана“ се използва за описание на редица правни процедури, които могат да бъдат образувани срещу длъжници с цел принудително събиране на вземания на вискатели. Компетентно налагане на запор или възбрана може да се извърши само въз основа на предвидено от закона основание, като например съдебно постановление или документ във връзка с дълг, касаещ плащане на парични средства, или в по-широк смисъл — разпореждане на гражданските съдилища, включително за изпълнение или предотвратяване на дадено действие като цяло.

Видовете запор или възбрана включват запор върху доходите на длъжника (*arrestment of earnings*), запор върху вещи или средства на длъжника, които се намират в трето лице (*arrestment of goods or funds in the hands of a third party*), запор върху вещи или средства (*attachment of goods or funds*), забрана (*inhibition*) и преминаване на имущество на длъжника към вискателя с право на обратно изкупуване във връзка с дълг (*adjudication for debt*).

Преминаване на имущество на длъжника към вискателя с право на обратно изкупуване във връзка с дълг (*Adjudication for debt*)

Преминаването на имущество на длъжника към вискателя с право на обратно изкупуване във връзка с дълг е много стар вид запор или възбрана върху наследяемо имущество, който води до обезпечаване с наследство по съдебен ред в полза на вискателя. Този рядко използван вид запор или възбрана представлява процедура, характерна изключително за Върховния съд по граждански дела (*Court of Session*). След като бъде издадено съдебно постановление за преминаване на имущество на длъжника към вискателя с право на обратно изкупуване, завереното копие от постановлението се вписва или се регистрира в подходящия шотландски кадастър и имотен регистър (*land register*) (Регистъра на правото на собственост върху феодални имоти (*Register of Sasines*) или Кадастъра и имотния регистър на Шотландия (*Land Register*). Вследствие на това вискателят, в чиято полза е издадено съдебното постановление, получава същите права като другите вискатели на наследяемо имущество, без обаче да има право на продажба. Постановлението позволява на вискателя да предяви иск за извеждане на длъжника, ако той е във владение, или да предяви иск за получаване на парични средства от наем от наематели, ако имуществото е отдадено под наем. Вискателят може да подаде молба до съда, за да стане собственик на имуществото и да може да го продава, едва след изтичането на десетгодишен срок.

Запор върху вещи или средства на длъжника, които се намират в трето лице (*Arrestment of goods or funds in the hands of a third party*)

Запорът върху вземания на длъжника представлява запор върху движимо имущество, принадлежащо на длъжника, което се намира в трето лице. Той се осъществява, като не се допуска отстъпване на

запорираното имущество на длъжника от страна на третото лице. Запор върху вземания на длъжника може да бъде наложен върху дългове, средства, намиращи се в банкова сметка, дялове, тръстово имущество, застрахователни полици и материална собственост върху движими вещи. Материална собственост върху движими вещи, която се намира в длъжника, не подлежи на запор върху вземания на длъжника, тъй като подходящият начин в този случай е налагането на запор.

Запор върху вещи (*Attachment of goods*)

Материална собственост върху движими вещи, която се намира във владение на длъжник, подлежи на налагане на запор от страна на взыскател и може да бъде продадена на публична продажба с цел събиране на неизплатени задължения. Запорът обаче не може да се използва за изземване на определени вещи, като например инструменти за търговска дейност или книги, необходими на длъжника за упражняване на неговата професия, или превозни средства, които са необходими на длъжника в рамките на разумното и които не надвишават определена стойност. Запорът не може да се използва и за придобиване на вещи, намиращи се в жилището на длъжника, освен ако шерифът не е издал заповед за извънреден запор (*exceptional attachment*). При запор взыскателят има право да запорира парични средства (пари в брой, включително монети и банкноти в чуждестранна валута, пощенски записи, банкови инструменти и др.), които се държат в помещенията на длъжник, макар че на запор не подлежат парични средства, които се намират в жилището на длъжника или в самия него.

Запор върху доходите на длъжника (*earnings arrestment*)

Налагането на запор върху доходите на длъжника може да бъде изпълнено под формата на запор върху доходите на длъжника (за принудително изпълнение на единичен дълг), запор върху текуща издръжка на длъжника (за принудително изпълнение във връзка със заболяване или периодична издръжка при развод) или обединена заповед за запор върху вземания на длъжника (издадена от съда заповед за принудително едновременно плащане на две или повече задължения от един и същи вид). Заповед за приспадане от доходите може да бъде изпълнена и по смисъла на Закона от 1991 г. относно издръжката за деца по отношение на всеки, който е длъжен да плаща издръжка за дете, върху която е наложен запор. След като на работодателя бъде връчен погасителен план във връзка със запора върху вземанията на длъжника, той трябва да приспадне от доходите на длъжника сумата, изчислена в съответствие със законоустановените таблици за всяка заплата, и да я изплаща на взыскателя до момента, в който дългът бъде уреден или длъжникът напусне работа.

Изгонване или извеждане от имот (*ejection or removing from property*)

Изгонването може да бъде предприето въз основа на постановления за възстановяване на владение върху наследяемо имущество, извеждане или изгонване. Терминът „извеждане“ се използва при случаи, в които наемодател се опитва да възстанови владението върху имущество от наемател. Изгонването е средство за правна защита за извеждане на обитател, който не притежава право да обитава наследяемо имущество.

Забрана (*inhibition*)

Забраната представлява запор или възбрана по отношение на частно лице и съгласно нея на даден длъжник се забранява да продава, да се разпорежда по друг начин със своето наследяемо имущество или да предоставя каквото и да е обезпечение върху него, което да бъде в ущърб на изискващия забраната взыскател. Това се постига чрез регистриране на забраната в Регистъра на забраните и решенията за преминаване на имущество на длъжника към взыскателя с право на обратно изкупуване. Забраната дава спокойствие на лицето, което я изисква, тъй като длъжникът ще бъде затруднен да се разпорежда с наследяемото си имущество, но не дава на изискващото я лице никакво вещно право върху имуществото. Забраната представлява отрицателен или забранителен запор или възбрана и остава в сила за срок от пет години, като ще бъде прекратена по-рано, ако изискващият забраната взыскател се съгласи да я прекрати; обикновено това става при погасяване на дълга.

2 Кой орган или кои органи са компетентни да извършват

принудително изпълнение?

Компетентните органи за принудително изпълнение в Шотландия са съдебните изпълнители на шерифа (*sheriff officers*) и на Върховния съд по граждански дела (*messengers-at-arms*). Те ще получават указания от вискателите във връзка с принудителното изпълнение на съдебни разпореждания или заповеди срещу длъжници, издадени от шерифските съдилища или от Върховния съд по граждански дела, както и документи във връзка с дълга, регистрирани за принудително изпълнение в регистъра на Върховния съд по граждански дела (*books of council and session*).

3 При какви условия може да се издаде подлежащ на принудително изпълнение документ или решение?

3.1 Производство

Съдебните разпореждания или постановления, издадени от шерифски съд (*Sheriff Court*) във всяко шерифство на Шотландия или от Върховния съд по граждански дела и еквивалентни органи (като например документ във връзка с дълга, регистриран за принудително изпълнение), подлежат на принудително изпълнение. Заверено копие от постановлението обикновено включва заповед за всички законосъобразни действия по принудително изпълнение.

Обикновено принудителното изпълнение чрез запор или възбрана се извършва от съдебните изпълнители на шерифа (*sheriff officers*) и на Върховния съд по граждански дела (*messengers-at-arms*). Това са независими изпълнители, на които се заплаща хонорар и които имат мандат, предоставен им от главния шериф на шерифството, което ги е упълномощило да действат. Тези служители подлежат на контрол и надзор от страна на съда, макар че не са наети директно от него. В Закона от 1987 г. за длъжниците (Шотландия) (*Debtors (Scotland) Act*) се определя законоустановена рамка за контрол по отношение на тяхното приемане, обучение и поведение при изпълнение на служебните им задължения, докато в Закона от 2002 г. за уреждането на дълговете и налагането на запор (Шотландия) (*Debt Arrangement and Attachment (Scotland) Act*) и Закона от 2007 г. за несъстоятелността и налагането на обезпечения (*Bankruptcy and Diligence (Scotland) Act*) допълнително се уреждат техните функции и поведение. Освен това всички служители на съда трябва да изпълняват задълженията си в съответствие с Конституцията и подзаконовите нормативни актове на Обществото на юристите на Шотландия и съдебните изпълнители на шерифа.

Услуги на адвокат е необходимо да бъдат използвани само при някои процедури по принудително изпълнение.

Понастоящем събираните от съдебните служители на шерифа и на Върховния съд по граждански дела такси за принудително изпълнение на запор или възбрана са посочени в Закона от 2013 г. относно заседанията (Такси на съдебните служители на шерифа) (Нормативни актове на Шотландия от 2013 г., № 345) и Закона от 2013 г. относно заседанията (Такси на Върховния съд по граждански дела) (Нормативни актове на Шотландия от 2013 г., № 346). Таблиците с таксите се променят редовно.

3.2 Основни изисквания

Обикновено за извършването на принудително изпълнение е достатъчно да се издаде постановление в полза на ищеца (лицето, предявяващо иска). Преди да може да бъде събран дългът обаче, повечето видове запор или възбрана изискват и връчването на покана за доброволно изпълнение и издаването на Пакет със съвети във връзка с дългове и информация. Поканата за доброволно изпълнение е официално искане за плащане, връчвано на длъжник за сумата, която той дължи на вискателя, включително всички свързани с нея лихви и разходи. Съгласно поканата длъжникът разполага с четиринадесетдневен срок (ако длъжникът се намира в Обединеното кралство), в рамките на който да извърши плащането. Ако задължението не бъде погасено в посочения срок, тогава вискателят може да поиска налагането на запор или възбрана, за да събере дължимите му суми. С Пакета със съвети във връзка с дългове и информация на длъжниците се дава съвет да потърсят финансова консултация.

В случай на заповед за извънреден запор вискателят трябва да се обърне към съда, за да поиска

специално разрешение за налагане на запор върху вещи, които не са от първа необходимост и са държани в жилището на длъжника. Когато решава дали да издаде такава заповед, шерифът взема под внимание различни въпроси. Те включват:

- естеството на задължението (и по-специално дали задължението е свързано с даден данък или налог, или с дадена търговска или стопанска дейност, извършвана от длъжника);
- дали длъжникът пребивава в посоченото жилище;
- дали длъжникът извършва търговска или стопанска дейност от жилището си;
- дали длъжникът е получил финансова консултация;
- дали е изтекло предоставено удължаване на срока за плащане съгласно разпореждания или указания; и
- дали е налице някакво споразумение между длъжника и вискателя за уреждане на задължението.

По-специално на шерифа трябва да бъдат предоставени убедителни доказателства, че вискателят е предприел подходящи действия за договаряне на споразумение във връзка със задължението и че той вече е предприел действия за принудително изпълнение на задължението чрез налагане на запор върху вземания на длъжника и запор върху доходите на длъжника, както и че са налице разумни изгледи сумата, възстановена от публичната продажба на активи на длъжника, които не са от първа необходимост, да бъде равна поне на съвкупността от разумна оценка на изискуемите разходи и 100 GBP.

Запорът върху вземания на длъжника се използва за запориране на имущество (средства и движими вещи), което се намира в трето лице, и с него се обезпечава мярка за предпочитателно удовлетворяване за вискателя, изискващ запора върху вземанията на длъжника. Когато средствата са запорирани, те подлежат на автоматично предоставяне след изтичане на четиринадесетседмичен срок, при условие че не е подадено възражение. Всяко възражение следва да бъде подадено в шерифския съд и да се основава на ненужна прибързаност при налагането на запора, налагане на запора от страна на шерифа по неподходящ начин или на факта, че запорираните средства на длъжника принадлежат на трето лице (или са собственост на трето лице заедно с длъжника). За предоставяне на запорирани вещи на длъжника вискателят трябва да предяви иск за възлагане на имуществото с цел продажба (*action of furthcoming*), с който, ако бъде издаден от съда, лицето, на което е връчена заповедта за запор върху вземания на длъжника, ще получи указания да предостави запорираните вещи.

В случай на преминаване на имущество на длъжника към вискателя с право на обратно изкупуване, лицето, в чиято полза преминава имуществото, може да промени това право в право на абсолютна собственост, ако след изтичането на десет години („законоустановения срок“) дългът все още не е изплатен. Това става посредством предявяването на иск пред Върховния съд по граждански дела, известен като „декларативен иск за изтичане на законоустановения срок“. Длъжникът може да защити декларативния иск за изтичане на законоустановения срок на основание, че дългът е изплатен.

Забраната влиза в сила от датата на регистриране на погасителния план във връзка със забраната и удостоверението за изпълнение на забраната в Регистъра на забраните и решенията за преминаване на имущество на длъжника към вискателя с право на обратно изкупуване. Когато уведомлението за задържане е регистрирано в Регистъра на забраните и решенията за преминаване на имущество на длъжника към вискателя с право на обратно изкупуване, а погасителният план във връзка със забраната и удостоверението за изпълнение са регистрирани в срок от 21 дни от уведомлението, забраната ще влезе в сила от дата на регистриране на уведомлението.

4 Цел и естество на принудителните мерки

4.1 Кои видове активи могат да бъдат предмет на принудително изпълнение?

Запор или възбрана може да бъде наложен/а върху всеки вид актив, с изключение на парични средства в брой, които се намират в длъжника.

4.2 Какви са последиците от принудителните мерки?

Преминаване на имущество на длъжника към вискателя с право на обратно изкупуване във връзка с дълг (*adjudication for debt*)

Последиците от преминаването на имущество на длъжника към вискателя с право на обратно изкупуване водят до обезпечаване с наследство по съдебен ред в полза на вискателя. Постановлението за преминаване на имущество на длъжника към вискателя с право на обратно изкупуване не дава на лицето, в полза на което преминава имуществото, незабавно правомощие за продажба: то му предоставя единствено право на обезпечаване на наемите, ако наследяемото имущество е дадено под наем, или на извеждане на длъжника, ако последният е във владение.

Запор върху вещи или средства на длъжника, които се намират в трето лице (*arrestment of goods or funds in the hands of a third party*)

Последиците от налагането на запор върху вземания на длъжника е замразяването на средства и/или движимо имущество, принадлежащи на длъжника, които се намират в трето лице. Третото лице не може да използва или да се разпорежда с вещи или средства, или да ги предоставя на длъжника без съгласието на вискателя. За да бъдат запорирани вещи на длъжника, които са предоставени на вискател, последният трябва да предяви иск за възлагане на имуществото с цел продажба. Запорирани средства на длъжника, които се намират във финансова институция, подлежат на автоматично предоставяне след изтичането на 14-седмичен срок, ако не е подадено възражение. Ако лицето, на което е връчена заповедта за запор върху вземания на длъжника, се раздели с част от запорираните вещи, то ще има задължение спрямо вискателя по запора, равняващо се на тяхната стойност. Ако същото лице действа в нарушение на запора, то теоретично ще е проявило неуважение към съда. Лицето, на което е връчена заповедта за запор върху вземания на длъжника, има законово задължение да разкрие на вискателя по запора съществуването или размера на активите, запорирани с такава заповед. Неспазването на това задължение може да доведе до издаването на заповед от шерифа, с която лицето, на което е връчена заповедта за запор върху вземания на длъжника, се задължава да плати парична сума на вискателя по запора.

Запор върху доходите на длъжника или заповед относно текуща издръжка (*earnings arrestment or current maintenance order*)

Когато на работодател бъде връчен погасителен план за запор върху доходите на длъжника или заповед относно текуща издръжка, той трябва да приспада изчислената сума и да я изплаща на вискателя. Ако работодателят не спазва условията, той ще бъде задължен на вискателя до размера на средствата, които е следвало да бъдат изплатени на последния.

Изгонване или извеждане от имот (*ejection or removing from property*)

Постановление за изгонване или извеждане има последици за изискването, съгласно което дадено лице трябва да се изнесе от имота, който е посочен в завереното копие на постановлението. Ако лицето, за което се отнася заповедта за изгонване или извеждане, не спазва доброволно заповедта и не се изнесе до посочената дата, съдебните изпълнители на шерифа могат да го изведат и да осигурят имота, като поискат помощ от полицията, ако е необходимо. На лицето, което трябва да бъде изведено, трябва да бъде връчена „покана за доброволно извеждане от наследяемо имущество“, като преди да се извърши извеждането или изгонването, трябва да е изтекъл посоченият в заповедта срок, освен ако шерифът не е отменил това изискване.

Забрана

Регистрирането на забрана в Регистъра на забраните и решенията за преминаване на имущество на длъжника към вискателя с право на обратно изкупуване води до невъзможност от страна на длъжника да продава, да се разпорежда по друг начин или да предоставя обезпечение върху наследяемото си имущество в ущърб на лицето, изискващо забраната. Действието на всяко разпореждане или стандартно обезпечение, или друг акт, издадени от длъжника в противоречие със забраната, се ограничава по искане на лицето, изискващо забраната.

Постановление „ad factum praestandum“ е постановление за принудително изпълнение от страна на длъжника на действие, различно от плащане на парични средства, за което се изисква спазване. В условията на постановлението трябва да се посочва точно какво трябва да се направи, а когато се подава молба в съда е желателно да се добави алтернативно искане за обезщетение за причинени вреди поради недостатъчна степен на спазване. Неспазването не може да доведе до лишаване от свобода,

освен когато лицето, което първоначално е поискало постановлението („ищецът“), подаде молба до съда, в който първоначално е издадено постановлението. След това ищецът трябва да убеди съда, че длъжникът умишлено отказва да се съобрази с постановлението. Ако на съда бъдат представени убедителни доказателства, той може да издаде заповед за лишаване от свобода на ответника за срок, който не надвишава 6 месеца. Лишаването от свобода не води до погасяване на задължението, наложено с постановлението.

Запор върху парични средства (*money attachment*)

Това позволява на взискателя да запорира и да премества парични средства (пари в брой, включително монети и банкноти в чуждестранна валута, пощенски записи, банкови инструменти и др.), които се държат в помещенията на длъжника, макар че на запор не подлежат парични средства, които се намират в жилището на длъжника или в самия него.

4.3 Какъв е срокът на действие на тези мерки?

Преминаване на имущество на длъжника към взискателя с право на обратно изкупуване във връзка с дълг (*adjudication for debt*)

След като постановлението бъде издадено, завереното копие от него се вписва в подходящия шотландски кадастър и ипотечен регистър. След това постановлението става валидно и взискателят може да подаде молба до съда, за да стане собственик на имуществото и да може да го продава едва след изтичането на 10-годишен срок.

Запор върху вещи или средства на длъжника, които се намират в трето лице (*arrestment of goods or funds in the hands of a third party*)

Налагането на запор върху вземания на длъжника при изпълнение може да бъде успешно или не. Например заповедта за запор може да бъде връчена на банка, но ако длъжникът няма банкова сметка в банката или не разполага с достатъчно средства в която и да е сметка, запорът няма да доведе до получаването на каквито и да е средства.

Запор върху вещи (*attachment of goods*)

Запорът има действие само до по-ранната от: датата, на която изтичат шест месеца от датата, на която е запорирана дадена вещ, и датата, на която изтичат 20 дни от датата, на която запорираната вещ е изнесена от мястото на налагане на запора. В заповедта за извънреден запор се посочва срокът, в рамките на който тя трябва да бъде изпълнена.

Запор върху доходите на длъжника или заповед относно текуща издръжка (*earnings arrestment or current maintenance order*)

Връчването на погасителен план за запор върху доходите или запор върху текуща издръжка може да бъде успешно или не. Ако длъжникът не е служител на лицето, на което е връчен погасителният план, връчването не се смята за извършено. Ако длъжникът е негов служител, погасителният план остава в сила, докато дългът не бъде погасен или докато длъжникът не напусне тази работа.

Изгонване или извеждане от имот (*ejection or removing from property*)

Изпълнението на запор или възбрана след издаване на постановление за извеждане или изгонване трябва да се извършва без ненужно забавяне. Няма определение за това какво точно представлява „ненужно забавяне“. Това зависи от конкретните обстоятелства по делото.

Забрана (*inhibition*)

Давността на забраната се погасява след 5 години. Тя може да бъде подновена по молба до съда от лицето, изискващо забраната. В постановлението „*ad factum praestandum*“ трябва да се посочва ясно какво трябва да се направи и срокът, в който трябва да бъде извършено въпросното действие.

Запор върху парични средства (*money attachment*)

Запорът върху парични средства може да бъде успешен или не. Ако например съдебният изпълнител на шерифа установи, че в помещенията на длъжника няма достатъчно средства, запорът върху паричните средства няма да бъде наложен. Ако запорът върху парични средства е успешен, служителят на съда (съдебните изпълнители на шерифа или на Върховния съд по граждански дела) трябва да изготвят доклад до шерифа преди изтичането на 14-дневния срок, започващ на деня, в който е изпълнен запорът върху парични средства. Служителят на съда трябва да изготви копие от доклада за длъжника и за взыскателя. Запорът ще бъде вдигнат, ако шерифът откаже да приеме доклада.

5 Има ли възможност за обжалване на решението, с което се постановява такава мярка?

Работодател или длъжникът може да подаде молба до шерифа за издаване на разпореждане, с което заповедта относно текуща издръжка да бъде обявена за недействителна или действието ѝ да бъде прекратено. Шерифът може да разпорежи отмяната на заповедта и ако длъжникът може да го убеди, че е малко вероятно да не изпълни отново задължението си за плащане.

Длъжникът, лицето, на което е връчена заповедта за запор върху вземания на длъжника, или трето лице може, посредством уведомление за възражение, да подаде молба до шерифа за издаване на разпореждане за отмяна или ограничаване на запора върху вземания на длъжника. Уведомлението трябва да бъде представено в срок до 4 седмици след изпълнението на запора върху вземания на длъжника.

Всяко решение на шерифа, постановено във връзка със запор или извънреден запор, подлежи на обжалване. Обжалването, което е възможно само с разрешението на шерифа, може да бъде извършено пред главния шериф и по правни въпроси. Решението на главния шериф по такова обжалване е окончателно.

Основанията за прекратяването или отмяната на дадена забрана са налице, когато тя е неуместна от процесуална гледна точка и когато с постановлението за плащане е бил намален размерът на задължението.

Постановлението за изгонване или извеждане не може да бъде обжалвано, след като вече е изпълнено.

6 Подлежи ли принудителното изпълнение на ограничения, по-специално във връзка със защитата на длъжника или сроковете?

Подписване от страна на длъжника на документ за уреждане на дълг

Ако по отношение на длъжника е приложено секвестриране или той сключва акт за попечителство, акт за защитено попечителство или подписва програма за плащане на дългове съгласно схема за уреждане на дългове, взыскателите не могат да налагат каквото и да е запор или възбрана, при условие че са спазени определени условия. Вместо това взыскателят обикновено ще трябва да обмисли да предяви иск за дължимите суми пред попечителя на длъжника или да добави дълга към някоя от програмите за плащане на дългове.

Мораториум върху налагането на запор или възбрана

Мораториумът върху налагането на запор или възбрана е въведен за всички законоустановени решения във връзка с дългове в Шотландия чрез промени в Закона от 1985 г. относно несъстоятелността (Шотландия), които влизат в сила на 1 април 2015 г. по силата на Закона от 2014 г. относно съвети при несъстоятелност и дългове (Шотландия). Това означава, че ако дадено лице представи уведомление, че желае да подаде молба за законоустановено уреждане на дълг, ще му бъде предоставен 6-седмичен срок на защита срещу всяко действие по налагане на запор или възбрана срещу него от страна на неговите взыскатели. Това е същият 6-седмичен период, който понастоящем се предоставя съгласно Закона от 2007 г. за несъстоятелността и налагането на обезпечения (Шотландия), с който бе въведен мораториум върху налагането на запор или възбрана по отношение на длъжник, който възнамерява да подаде или е подал молба за програма за плащане на дългове, или 6-седмичен срок от датата, на която

временният управител по схемата за уреждане на дълговете се уведомява за намерението на длъжника да подаде молба за програма за плащане на дългове. При определени обстоятелства обаче б-седмичният срок на мораториума може да бъде намален или увеличен. [Като част от Закона от 2020 г. относно коронавируса (Шотландия) срокът на защита от мораториума беше удължен с 6 месеца — това изменение ще бъде в сила до 30 септември 2020 г., като срокът може да бъде удължен допълнително с разпоредби].

Срок за плащане

При издаването на постановление срещу длъжника за плащане на определен вид задължение, съдът може да даде указание относно срока за плащане, така че дължимата сума да може да бъде изплатена на вноски с течение на времето. Също така след налагането на запора или възбраната съдът може да издаде заповед за срока за плащане. Докато е в сила указанието или заповедта за плащане, той не е компетентен да връчва покана за доброволно изпълнение или да налага какъвто и да е заповор или възбрана с цел принудително изпълнение на задължението.

Срокове за принудително изпълнение

Ако в продължение на двадесет години след датата, на която едно задължение е станало подлежащо на принудително изпълнение, то е било непогасено, без да е предявен съответният иск и без да е признато съответното съществуване на задължението, тогава задължението се погасява. Следователно, ако в рамките на непрекъснат двадесетгодишен срок не са наложени заповор или възбрана въз основа на съдебно постановление или документ във връзка с дълга, без дългът да е бил и недвусмислено признат в писмен вид от длъжника или от негово име, задължението ще бъде погасено по давност. Когато обаче взыскателят наложи заповор или възбрана с цел принудително изпълнение на постановление или документ във връзка с дълга и длъжникът ясно признае на взыскателя, че дългът продължава да съществува, взыскателят ще разполага с още 20 години, в рамките на които да поиска погасяване на вземането от длъжника.

Връзки по темата

[Служба по несъстоятелност](#)

Тази уеб страница е част от [„Вашата Европа“](#).

Ще се радваме да получим вашите [коментари](#) относно полезността на предоставената информация.

■ Последна актуализация: 19/10/2021

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.